

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 425/2010-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti T., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. D. R., Advokátska kancelária B., ktorou namietala porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4 Co 110 a 111/2007 zo 4. marca 2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti T., a. s., **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. októbra 2010 doručená sťažnosť spoločnosti T., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základných práv zaručených v čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu

v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 Co 110 a 111/2007 zo 4. marca 2010, ktorý jej bol doručený 16. apríla 2010.

2. Sťažovateľka navrhla vysloviť porušenie označených práv, napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 33 333 € a trovy právneho zastúpenia v sume 87 807,67 €.

3. Ústavný súd dospel k záveru, že ústavná sťažnosť nie je prípustná.

4. Podľa § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

5. V tomto ustanovení má svoj právny základ zásada subsidiarity ústavnej sťažnosti, z ktorej plynie tiež princíp minimalizácie zásahu ústavného súdu do činnosti ostatných orgánov verejnej moci, čo znamená, že ústavná sťažnosť je krajným prostriedkom na ochranu práva nastupujúcim vtedy, keď náprava pred týmito orgánmi verejnej moci už nie je štandardným postupom možná. Zmysel a účel tejto zásady reflektuje maximu, podľa ktorej ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy veci nemôže byť len úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tomto rámci hlavne všeobecnej justícií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje v prípade zlyhania všetkých ostatných.

6. V nadväznosti na uvedené treba povedať, že sťažovateľka pred podaním ústavnej sťažnosti mala podať dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku krajského súdu ako prípustný opravný prostriedok podľa § 238 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku proti pravoplatnému rozhodnutiu, ktoré považovala za spôsobilé zasiahnuť do jej základných

práv. Ak tak neurobila, nespĺnila požiadavku vyjadrenú v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. novembra 2010